

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obdo/9/2016
Identifikačné číslo spisu:	3113208228
Dátum vydania rozhodnutia:	30.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Pepelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3113208228.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: CD Consulting s. r. o., so sídlom Politických vězňů č. 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 26 429 705, zast. advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: O. B., bytom F. D. 5, XXX XX D., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z., so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 309 166, zast. advokátom Mgr. Henrichom Schindlerom, so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie zmenkovej sumy 180,- eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 36CbZm/146/2013, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 16CoZm/183/2015-86 zo dňa 30. septembra 2015, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .

II. Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Žalobou podanou podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 (ďalej len „nariadenie“) sa žalobca v konaní domáhal plnenia zo zmenky.

Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z. (ďalej len „ZSS“) písomne oznámilo súdu prvého stupňa, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej. Okresný súd Trenčín, ako súd prvého stupňa, doručil oznámenie o vstupe do konania účastníkom konania s tým, aby sa k vstupu vyjadrili, prípadne vzniesli námietky.

Žalovaná sa k tomuto procesnému úkonu ZSS nevyjadrila.

Žalobca vo vyjadrení k predmetnému úkonu ZSS uviedol, že v danom prípade ide o európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, na ktoré sa vzťahuje vyššie označené nariadenie s tým, že podľa jeho názoru je v takejto veci vedľajšie účastníctvo neprípustné.

Vedľajší účastník k vyjadreniu žalobcu uviedol, že naďalej zotrváva na vstupe do konania. uviedol, že v

čase oznámenia o vstupe do konania zákon podmienku súhlasu so vstupom do konania nevyžadoval. Dodal, že napriek tomu, že žalobca uplatňuje právo zo zmenky, vo veci sa javí, že ide o spotrebiteľskú vec, a teda na strane žalovaného môže vystupovať aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa.

Okresný súd Trenčín uznesením č. k. 36CbZm/146/2013-75 zo dňa 23. 06. 2015 vstup ZSS do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej pripustil. V odôvodnení uviedol, že európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je upravené nariadením, pričom to, čo je upravené v nariadení, je upravené v procesnom práve členského štátu, v ktorom sa konanie vedie. Text nariadenia nevyklučuje účasť vedľajšieho účastníka a nariadenie ani nemá ustanovenie upravujúce účasť vedľajšieho účastníka v takomto konaní. Preto pri rozhodovaní o prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania treba aplikovať § 93 ods. 1 až 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). Vstup ZSS do konania pripustil, lebo v danom prípade boli splnené všetky podmienky na to, aby tento subjekt mohol v konaní vystupovať ako vedľajší účastník. Námietky žalobcu o neprípustnosti vstupu ZSS ako vedľajšieho účastníka považoval súd prvého stupňa za neopodstatnené a nemajúce podklad v ustanoveniach nariadenia.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací uznesením č. k. 16CoZm/183/2015-86 zo dňa 30. 09. 2015 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil. Stotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa, že otázku prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu je potrebné riešiť podľa ustanovení vnútroštátnej právnej úpravy (t. j. Občianskeho súdneho poriadku), lebo nariadenie nemá v tomto smere osobitnú úpravu. S prihliadnutím na skutočnosť, že žalobca sa domáha plnenia zo zmenky, ktorá bola vystavená ako zabezpečovacia zmenka k spotrebiteľskej zmluve o úvere a procesný úkon vyjadrujúci vôľu vstúpiť do tohto konania prejavilo ZSS, došlo k vstupu ZSS do konania v súlade s § 93 O. s. p.. Súd prvého stupňa preto rozhodol správne. K odvolacím námietkam odvolací súd uviedol, že európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu predstavuje osobitný druh sporového konania, ktoré sa vyznačuje predovšetkým tým, že prebieha písomne a za použitia vzorových tlačív. Nejde však o také konanie, v ktorom by bola vylúčená účasť vedľajšieho účastníka.

Rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 10. 2015.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie tvrdiac, že mu v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.), a to tým, že súdy nepostupovali podľa nariadenia, ale podľa Občianskeho súdneho poriadku. V rozpore s nariadením pripustili ZSS do konania ako vedľajšieho účastníka. Skutočnosť, že nariadenie neobsahuje úpravu vedľajšieho účastníctva, nesprávne vyložili tak, že nariadenie nevyklučuje uplatnenie tohto inštitútu v európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Povolenie vstupu tohto subjektu do prebiehajúceho európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu nepovedie k očakávanému zjednodušeniu, zrýchleniu a zlacneniu takéhoto konania. Naopak, účasť ZSS v procesnom postavení vedľajšieho účastníka neúmerne predĺži konanie, zvýši jeho časovú náročnosť a spôsobí tiež nárast trov konania. Z uvedených dôvodov žalobca žiadal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež ním potvrdené uznesenie prvostupňového súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná a ZSS sa k dovolaniu písomne nevyjadрили.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 vetou druhou O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom a dospel k záveru, že dovolanie treba ako neprípustné odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým

dovolateľom. Ako príklad dovolací súd uvádza konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2Cdo/303/2015, 3Cdo/15/2015, 3Cdo/119/2015, 3Cdo/133/2015, 3Cdo/134/2015, 3Cdo/154/2015, 5Cdo/305/2015, 3Cdo/374/2015, 7Cdo/8/2015 a 8Cdo/269/2015. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. dovolací súd už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobcu podľa § 237 a § 239 O. s. p. prípustné nie je, najvyšší súd ho podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p..

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.